



© Belga

Evangelie

DE JODEN vierden bijna het paasfeest en Jezus trok naar Jeruzalem. In de tempel zag Hij handelaars en geldwisselaars. Jezus werd kwaad en joeg iedereen de tempel uit. „Maak van het huis van mijn Vader geen markthal!”, snoefde hij. Daarop zeiden ze: „Wat geeft u het recht ons hier weg te jagen?” Jezus antwoordde: „Breek deze tempel af en in drie dagen doe ik hem weer herrijzen.” Ze lachten. Maar Jezus had het over de tempel van zijn lichaam. Hij zou zelf immers sterven en verrijzen. Intussen gingen veel mensen in Jezus geloven. Maar Jezus vertrouwde ze niet, want hij kende ze. Hij wist wat voor kwaad er allemaal in hen stak.

Naar Johannes 2,13-25

HET HUIS van God, wat bedoelen we daarmee? Allereerst de kerk, natuurlijk. Maar eigenlijk woont God overal: in ons hart, in de school, tussen de mensen. Op al die plaatsen lijkt het huis van God wel eens op een markthal, waar mensen elkaar vertrappelen om meer geld te verdienen of om hun eigen gelijk te halen.

Irak is een land waar God zeker ook woont. Hier riep hij Abraham om op weg te gaan naar het beloofde land. En, weet je hier wordt ook de tuin van Eden uit het Scheppingsverhaal gesitueerd, het aards paradijs waar Adam en Eva woonden. Maar wat blijft er eigenlijk nog van over van die prachtige tuin van God?

De oorlog in Irak is gedaan. Op het nieuws horen we niet meer elke dag over bomauto's en aanslagen. Maar toch is hij nog niet helemaal voorbij. Vooral voor christenen is het er onveilig. Hun kerken worden vernietigd, hun

priesters ontvoerd en vermoord. Velen vluchten dan ook naar een ander land. Vandaag zijn er bijna geen christenen meer in Irak. En dat is heel jammer, want zij wonen hier al sinds het begin van het christendom.

Melissa (12):

Ik woon in Mosul, in het noorden van Irak. Vroeger zat onze kerk altijd helemaal vol, nu zijn we nog maar met twintig. Bijna iedereen is gevlucht. Gisteren hielden we een betoging voor vrede. Politie-agenten moesten ons beschermen met hun geweren in de aanslag.

Sommige mensen willen ons hier niet meer omdat ze denken dat wij aan de kant van de Amerikanen staan, die de oorlog begonnen. Maar dat is niet waar. Wij zijn Irakezen net als zij. We hebben hier altijd goed samen geleefd. Waarom nu niet meer? Oorlog voeren in naam van God kan niet, want God is voor de vrede.



HANG dit symbool aan je vastenkruis bij het askruisje en de wolk. Maak het even stil en denk aan de slachtoffers van de oorlog in Irak terwijl je dat doet. Lees ook eens het gebed hiernaast.

Spel

Alleen als je deze Huppelkrant met aandacht leest, wordt dit spel voor jou wellicht een fluitje van een cent. Met de letters boven de cijfers van de te zoeken woorden, stel je het kernwoord samen. Je zoekt een plaats:

	2			6					
					8		1		
	5								
						7			
		3	4						

1 2 3 4 5 6 7 8

In het evangelie van deze week trekt Jezus naar deze stad →

Soort religieus gebouw →

Land waar tot voor kort een hevige oorlog woedde →

Stamvader van de christenen, de joden en de moslims:

Christelijk meisje in Irak

Tip

...om van de kerk geen marktplein te maken:

- Maak het stil als je binnen komt
- Zeg Jezus even 'dag': kijk naar kruis vooraan in de kerk en buig je hoofd
- Als je te communie gaat, neem de hostie dan respectvol aan. Je legt je linker- in de rechterhand. Je bent nu eventjes één van de leerlingen aan de tafel van het Laatste Avondmaal. Dit is een moment om in stilte te bidden.
- Maar als het moment gekomen is om te zingen, doe dat dan maar weer uit volle borst!

Lieve God,
 wat ik niet begrijp is oorlog.
 Pa zegt dat achter zo iets
 altijd een heel verhaal zit,
 al vindt hij het ook geen oplossing.
 Kunnen die grote en belangrijke mensen
 dan niet leren praten met elkaar
 als er eens iets moet geregeld worden
 of fout loopt tussen twee landen?

Want geef toe God,
 al die kinderen die snappen
 daar net zo min iets van.
 En waarom al die doden,
 dat verdriet, waarom wordt alles kapot geschoten
 en hebben mensen geen huis meer
 om in te wonen?

Lieve God,
 kunt U die grote en belangrijke mijnheren
 geen andere ideeetjes geven?
 Dank omdat er hier nu geen oorlog is.

Anita Galle

